

[Stensballe.]

uanset, om der hersker ekstraordinær Arbejdsløshed indenfor Faget, eller om Faget er kriseram, som det kaldes. Og dertil kommer saa, at man møder med et saadant Lovforslag paa en Tid, da vi har den mindste Arbejdsløshed, vi i de sidste 5 Aar har haft paa denne Tid af Aaret. Det var de Betragtninger, jeg gjorde gældende, og hertil føjede jeg, at Vejen til yderligere Understøttelse efter vor Opfattelse maatte være Oprettelse af Krisekasser, som kunde træde i Virksomhed efter derom fastsatte Regler. Vilde den højtærede Minister ikke hjælpe til med at gaa den Vej, maatte vi fastholde vor Henvisning til Hjelpekasserne, og mit Parti var da ogsaa med til at gennemføre et forhøjet Tilskud til Hjelpekasserne.

Forholdet er nu for Tiden det, efter hvad der er meddelt mig, at der i det høje Folketings Udvalg angaaende Arbejdsløshedsloven paa ny forhandles om Støtte til yderligere Oprettelse af Krisekasser, og vi maa saa afvente, om der maatte blive vedtaget en Lov i den Retning. Jeg for mit Vedkommende skal gerne erklære, at mit Parti er villigt til at deltage i en velvillig Forhandling herom, hvis et saadant Lovforslag maatte blive oversendt hertil fra det høje Folketing. Men samtidig at forhandle videre om det foreliggende Lovforslag finder jeg ikke rimeligt, og jeg skal derfor tilraade at stemme imod det.

Ludvig Christensen: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvad der foregik ved Lovforslagets første Behandling vedrørende Udvalgs Nedsættelse, og jeg kan navnlig ikke se, hvad Spørgsmaalet om Udvalgs Nedsættelse angaaende andre Lovforslag vedrører den foreliggende Sag. Det er jo rigtigt, som Venstres Ordfører, det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe), har refereret, at Forhandlingerne i Udvalget ikke har givet noget Resultat. Vi har gennem Spørgsmaal, navnlig til Partiet Venstre, der blev rettet paa forskellig Maade og maatte rettes paa forskellig Maade, fordi det viste sig komplet umuligt at faa et blot nogenlunde klart Svar, gjort Forsøg paa at faa at vide, om det overhovedet kunde nytte noget at forelægge et helt nyt udarbejdet Forslag, hvilende paa de Principper, som efter Venstres ærede Ordførers Kritik netop manglede i det foreliggende Lovforslag, for at faa Forhandling i Gang. Da vi havde spurgt tilstrækkelig mange Gange, viste det sig, at det eneste, vi kunde faa at vide, var, at man ikke vilde noget. Det var naturligvis

en værdifuld Oplysning for os, fordi vi saa var fri for at gaa rundt med Troen paa, at vi ved at gøre Afslag i de Krav, som Lovforslaget opfylder, skulde kunne naa et Resultat.

Naar Venstres ærede Ordfører hævder, at dette Lovforslag ikke hviler paa Forsikringsprincippet, er det kun i uegentlig Forstand rigtigt. Det hviler i lige saa høj Grad paa Forsikringsprincippet, som Hovedbestemmelserne om Sygekassemedlemmer i Fattiglovens § 63 gør det, og hvis det er forsikringsmæssigt rigtigt og forsvarligt for Samfundet i Henhold til Fattiglovens § 63 at yde Sygekassemedlemmer, der er forsikrede, en Hjælp, der i Omfang og Varighed ikke kan overstige den Hjælp, de har faaet fra Sygekassen, maa det ogsaa være forsvarligt og forsikringsmæssigt rigtigt at yde arbejdsløse, der er forsikrede, en Hjælp, der paa samme Maade er begrænset i Omfang og Varighed til, hvad de selv har sikret sig i vedtægtsmæssig Understøttelse. Altsaa, det forsikringsmæssige Grundlag er der ikke noget i Vejen med, det er i Orden, og dertil kommer, at det foreliggende Lovforslag kun er tænkt som en midlertidig Foranstaltning. Jeg gad dog se den Minister, der vilde finde paa at fremsætte et Lovforslag i dette høje Ting om Krisekassers Oprettelse, samtidig med at han i det andet høje Ting har fremsat et Lovforslag om Ændring af hele Arbejdsløshedslovgivningen. De to Ting hænger efter min Opfattelse saa nøje sammen, at man ikke vilde være i Stand til at lovgive om Krisekasser uden i Forbindelse med den almindelige Arbejdsløshedskasselov, hvori der jo findes Bestemmelser om Krisekasser. Det er derfor kun et Paaskud, naar Venstres ærede Ordfører hævder, at Partiet vil stille sig velvilligt overfor Tanken om at skabe Krisekasser, naar man dog efter min Mening maa vide, at der ikke kan dannes Krisekasser, uden at Arbejdsløshedskasserne ved, hvordan hele Arbejdsløshedslovgivningen bliver, og det ved de ikke, blot fordi der ydes særlige Tilskud til Oprettelse af Krisekasser. Derfor kan jeg ikke se, det hjælper de arbejdsløse, der i Øjeblikket er uden Understøttelse, at man fra Venstres Side er velvilligt stemt overfor en Særlovgivning paa Arbejdsløshedslovgivningens Omraade, som der, saa vidt jeg kan se, ikke let findes praktisk Mulighed for at gennemføre.

De to Flertalspartier i dette høje Ting, som er i Mindretal i Befolkningen, benytter sig af den Magt, de har, til at standse det foreliggende Lovforslag, saaledes som de tidligere har standset andre